

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Landstinget. Nr 246.

81de Møde.

Tredagen den 21de Juni.

(Fortsat.)

Orsted (fortsat): Følgelig kan vist Ingen fortænke den høitærede Finantsminister i, at han ikke har været tilbøielig til at berøve Mange den Understøttelse, hvortil de engang vare vant, uagtet de ikke havde erhvervet nogen Rettighed dertil. Det er vist en meget vanskelig Operation, og jeg veed meget vel, at man har fundet, at Finantsministeren er gaaet Enkelte for nær, og der er ikke hørt saa ganske saa Klager derover. Det har virkelig ogsaa været mig personlig uhyggeligt at skulle give Anledning til, at enkelte Individuer, som hidtil have nydt en Understøttelse, hvortil de dog vist i en vis Grad ere trængende, skulle miste den. Men man har dog troet ikke at kunne udtale sig anderledes, idet det, som gjorde, at man kunde være mindre tilbøielig til at ønske denne Bemærkning nogen Virkning, er, at det hele Resultat for Statskassen dog ikke vil være meget betydeligt. Naar Finantsministeren saaledes ikke vil gaae ind paa at foretage yderligere Reduction, da kan jeg finde dette ganske naturligt, og der er altsaa, forsaavidt en saadan Reduction skal finde Sted, ikke anden Veie end den, som den høitagtede Finantsminister har udpeget, at det, naar Statsregnskabet er kommet til Revision, kunde undersøges, om der var flere Nedsættelser at foretage end dem, der allerede ere foregaaede.

Da Ingen videre begjærede Ordet, gik man over til Afstemning, hvorved

§ 26, saalydende:

Til Pensjonsvæsenet bevilges 1,322,000 Rbd. i Genhold til det fremlagte Udgiftsbilag XI og den ved samme foretagne, paa vedlagte Tavle Q opførte Rettelse.

eensstemmigt vedtoges med 29 Stemmer.

Man gik derefter over til § 27.

Wesfely. Den Bemærkning, som jeg vilde tillade mig at fremsætte, og som jeg af Uagtsomhed kom til at anføre ved den foregaaende Paragraph, angik en Postering under Statsgælden, idet jeg antager det for at være nødvendigt, at der anvises Finantsministeriet aarligt, for at kunne gjøre Udbetalinger paa den opsigelige indenlandske Gjæld, et vist Beløb, calculeret efter de foregaaende Aars Gjennemsnitsbeløb. Det forekommer mig nemlig, at den hele Finantslov og de derunder indbefattede Poster til de forskjellige Ministerier maae betragtes som Creditbevillinger til hver Minister, og at der altsaa, for at en Udgift kan afholdes af den enkelte Minister, maa være aabnet en Credit i denne Anledning i selve Finantsloven. Det forekommer mig, at, naar der i Grundloven udtrykkelig er sagt, at ingen Udgift kan afholdes, uden den har Hjemmel i Finantsloven, saa er det ikke tilstrækkeligt, for at en Minister skal kunne give Ordre til en saadan Udgift, at denne Udgift er begrundet i ældre Love, i ældre Lovbestemmelser, i ældre Contracter; thi dersom det var Tilfældet, da behøvedes der ikke i Finantsloven at optages blandt Udgiftsposterne en saadan, hvorved Finantsministeren bemyndiges til at udbetale Renter af Laan, Afdrag paa Laan, og de øvrige faste Størrelser, som saaledes findes opførte under Statsgældens Afbetaling og Forrentning. Jeg skjønner ikke Andet, end at det ikke lader sig bringe i Overensstemmelse med Grundloven. Det forekommer mig derfor, at det i sin Tid vil blive nødvendigt for den høitærede Finantsminister at faae denne Mangel afhjulpen ved i sin Tid at faae en yderligere Creditbevilling af hele Rigsdagen. Det er jo naturligt, at her ikke kan være Spørgsmaal om, at Staten ikke skal afholde alle de Forpligtelser i finantsiel Henseende, som den har paadraget sig; men der er kun Spørgsmaal om, hvorvidt det er stemmende med Finants-